TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Italian työväen taisteluista

Kaksi vuotta on Italian työväki hyökännyt. Se on vallannut aseman toisensa jälkeen, saavuttaen tämä liike huippunsa metallimiesten tehtaanvalta uksissa. Mutta sitten tuli muutos. Sosialistipuolueen viivyttelytaktiikan ja oikeistolaisen ammattiyhdistysjohdon petoksen kautta on porvaristo päässyt kokoamaan voimansa ja ryhtynyt vastahyökkäykseen.

Tärkeänä ilmapuntarina Italiassa olivat viime kunnallisvaalit. Jo marrask. 14 p:n mennessä oli sosialisteilla enemmistö 2162:ssa kunnassa (8059:stä) ja 25:ssä läänissä (69:stä); ja lisää oli tiedossa. Tuo raivostutti porvareita. Niiden valkokaartilaiset, "fascisti" (sotilasliittolaiset), pitävät yllä terroria. Kuvaavin oli Bolognan mellakka. Kun siellä marrask. 21 p: sosialistinen valtuusto punalipuin esittäytyi valtaville kansanjoukoille, alkoivat nuo lahtarit tulen. Pommikin räjähti, 8 työläistä kaatui. Valtuustosalissa ampuu joku tuntematon erään porvarisedustajan. Silloin valtaavat valkoiset raatihuoneen. Väkivalta astuu voimaan. Autoilla käyvät terroristit ahdistamassa lähikuntain sosialistisia toimitsijoita.

Muuallakin on tila jännittynyt Torinon työläiset ovat päättäneet, että fasistien jokaisesta terroriteosta vastaa mieskohtaisesti joku porvari. — Ja vielä on niitä, jotka väittävät, että Italia ei muka ole kansalaissodassa.

Porvariston kesken on eri suuntia. Gioletti, laillisen diktatuurin edustaja, lupailee palauttaa valtion auktoriteetin. S. o. aikoo hallita laitonta sotilasmellastusta, joka niin vaarallisesti ärsyttää kansaa. Tietenkin moinen puhe on hölynpölyä. Hallitus voi kyllä rajoittaa tuota hulikaanirähjäystä, mutta se merkitsee myös laillisen väkivallan kiristymistä työväkeä vastaan.

Yksi seikkailija on jo likvidoitu: d'Annunzion koplavalta Fiumessa. Olihan sitä vastaan 90 prosenttia kaupungin väestöstä. Mutta tuo rappeutunut teatteri-sankari hulikaani "legio laisineen" edusti tosiasiassa Italian sotaklikkia. Kun laivat menivät hänen puolelleen, kävi seikkailu vaaralliseksi. Se oli kuin Kornilov-juttu Kerenskin aikana. Mutta porvaristolla ei ollut enää varaa leikkiä. Sen täytyi yhtyä työväkeä vastaan.

Taloudellinen pula jatkuu yhä. Leivänhintaa kohotetaan, sillä valtion viljakauppa on tuottanut 5 miljaardin tappion. Mutta sitä seuraa palkkaliikkeitä. Ei ne ole pysähtynetkään. Äsken saivat kemiallisen teollisuuden työläiset paitsi palkankorotuksia myös paikallisen loman ja rajotuksia työstä erottamista vastaan, jos on ollut 3 vuotta työssä. Kehruutyöläisten neuvottelut ovat jännittyneet. — Ja taas ilmenee tehtaitten valtauksia.

Työttömien luku lisääntyy. Teollisuusherrat vaativat tulliturvaa ja valtion tukemaa finanssiapua. Se merkitsee miljardien edestä uusia seteleitä, hintain nousua ja — lakkoja. Syyllä vertailee Torinon "Avanti" Italian nykyistä tilannetta Kerenskin aikaan Venäjällä ja toteaa sen aivan samanlaiseksi.

Mutta mitä tekee Italian sosialistipuolue?

Se selvittelee suuntiaan. Erään kaupungin työväki pyysi Serratia selvittämään kantansa ja hän vastasi. Myönsi että tilanne on kumouksellinen. Ratkaisu on edessä. Joko menee puolue porvarien hallitukseen — joka olisi työväen pettämistä — tai tekee vallankumouksen. Mutta siitäpä juuri onkin Serratilla omat käsityksensä. Hän katsoo, että se tulee itsestään. (Juuri niin kuin Suomen sos. dem. johto v. 1917 ja kuin Parisin kommunin tulevat johtajat 1870).

Sen sijaan että johtaisi työväkeä vallanottoon, on puolueen Serratin mielestä valmistauduttava valtaa pitämään. Ja siksi ei hän tahdo tehdä pesäeroa reformistien, ammattiyhdistysjohdon eikä oikeistolaisten kunnallismiesten kanssa.

Tuo on hyvin arveluttava kanta. Serrati on sen kautta lähestynyt keskuskantaa, vallankumous-sanalla leikkivää, mutta sitä käytännössä viivyttävää, lykkäävää. — Hän onkin viime aikoina joutunut jyrkkään sananvaihtoon Sinovjevin ja Leninin kanssa.

S. S. OSASTOILLE

Kunnon toverit:—

S. S. Järjestön edustajakokouksen päätöksen mukaisesti teki S. S. Järjestön toimeenpaneva komitea seuraavat vaatimukset Raivaajan johtokunnalle:

1. Että eroittaa Raivaajan toimituksesta nykyisen vastaavan Yrjö Mäkelän ja entisen vastaavan F. J. Syrjälän ja kaikki muut toimittajat, jotka eivät noudata S. S. Järjestön päätöksiä ja Säkenien toimituksesta Moses Hahlin.

2. Että Raivaajan johtokunnan on ilmoitettava toimenpiteistä tämän edustajakokouksen vaatimuksien suhteen tammikuun 26 päivään mennessä.

3. Että jos siihen mennessä ei Raivaajan ja Säkenien toimituksessa tehdä edustajakokouksen määräämää puhdistusta ja ilmoiteta siitä keskusvirastoon, peruuttaa toimeenpaneva komitea Raivaajalta ja Säkeniltä S. S. Järjestön lehtien oikeudet väliaikaisesti.

Raivaajan johtokunta ei ole ilmoittanut toimeenpanevalle komitealle mitään päätöksistään ja toimenpiteistään tämän asian suhteen ja onpa vielä kieltänyt antamasta läsnäolo-oikeutta johtokunnan kokouksessa toimeenpanevan komitean edustajalle toveri Pekka Nenoselle. Tämän lisäksi on Raivaajan johtokunta julkisesti selittänyt, että se ei taivu S. S. Järjestön päätöksiin vaan tulee edelleenkin jatkamaan S. S. Järjestöä hajoittavaa toimintaansa.

Kaiken tämän johdosta S. S.-Järjestön toimeenpaneva komitea PERUUTTAA RAIVAAJALTA ja SÄKENILTÄ ja Raivaajan kustannusyhtiöltä ja Suomalaiselta Sosialistiselta Kustannusyhtiöltä kaikki ne oikeudet mitä se tähän asti on nauttinut, VÄLIAIKAISESTI. Tämä Järjestöoikeuksien peruuttaminen edellyttää sitä, että S.-S. Osastojen kirjallisuuskomiteat, kirjallisuus- ja lehtiasiamiehet ja muut toverit joitten huolena on ollut S. S. Järjestön lehtien ja kirjallisuuden levitys, vapautetaan Säkeniä, Raivaajaa ja Suomalaisen Sosialistisen Kustannusyhtiön tuotteiden levittämisvelvollisuudesta. Osastojen on kohdeltava Raivaajaa ja Säkeniä ja mainitun kustannusyhtiön tuotteita aivan samalla tavalla kuin muittenkin S. S. Järjestön ulkopuolella olevien laitosten julkaisuja.

On otettava huomioon, että tämä toimenpide on edustajakokouksen päätöksen mukaan *väliaikainen* ja kestää se Raivaajan ja Suom. Sos. Kustannusyhtiön vuosikokoukseen asti. Toimeenpaneva komitea tulee esittämään S. S. Järjestön edustajakokouksen vaatimukset mainitulle yhtiökokoukselle. Jos siellä edustajakokouksen vaatimukset Raivaajan ja Säkenien suhteen hyväksytään peruutetaan S. S. Järjestöoikeuksien peruuttamispäätös ja mainitut julkaisut tulevat nauttimaan täysiä järjestöoikeuksia sen jälkeen. Jos yhtiökokouksessa hyväksytään johtokunnan menettely ja kieltäydytään noudattamasta edustajakokouksen päätöksiä, peruutetaan järjestöoikeudet lopullisesti mainitulta kustannusyhtiöltä ja sen kaikilta julkaisuilta.

Toimeenpaneva komitea pahoittelee, että tälläisiin toimenpiteisiin täytyy turvautua. Raivaaja on järjestömme lehti, järjestömme rakentama ja tukema. Järjestömme jäsenistö on lukemattomia kertoja auttanut sitä, tukenut ja nostanut "omaa lehmää ojasta". Nyt kyllä Raivaaja rehentelee sillä, että se on muka Sosialistipuolueen lehti. Mutta tämä on perätöntä. Järjestö ja puoluelehtioikeutensa on Raivaaja saanut S. S. Järjestöltä ja nyt nämä oikeudet otetaan siltä pois. Mitään muita oikeuksia ei Raivaajalla ole, eikä se ole niitä edes Sosialistipuolueelta koskaan pyytänytkään. Puhekin tuollaisesta on kömpelöä valhetta. Sosialistipuolueelle on "Socialist World" niminen kuukausijulkaisu ja "New Day" niminen lehtinen, joka ilmestyy aina silloin kun on "värkissä varaa". Raivaajaa ei sosialistipuolue ole millään tavalla, koskaan auttanut. Ottamassa se on ollut, mutta ei antamassa.

Silloin kun Raivaaja lakkaa palvelemasta S. S. Järjestön asiaa, ei se palvele minkään järjestön asiaa. Se on vaan Syrjälä ja Kumpp. äänenkannattaja ja teeskentelee muka olevansa Sosialistipuolueen lehti samalla tavalla kun Industrialisti teeskentelee olevansa I. W. W. liiton lehti.

Mutta järjestömme täytyy turvata oikeuksiaan. Sen täytyy suojella järjestökuria, että mitkään huudittomat oman onnensa pyytäjät eivät pääse rähmästelemään järjestön asian kanssa kuten haluavat ja kuten olisi heidän yksityisille pyyteilleen edullista. Tälläinenkin toimenpide on välttämätöntä, vaikka se tuntuu ikävältäkin. Me luotamme siihen että toverit yli järjestömme käsittävät tämän aseman oikein ja yhä suuremmalla inolla ja tarmolla ryhtyvät levittämään niitä lehtiä ja julkaisuja, jotka noudattavat S. S. Järjestön jäsenistön enemmsitön tahtoa.

Pitäkäämme mielessämme Marx in lausetta: "Kaikkien maitten työläiset liittykää yhteen. Teillä ei ole MUUTA MENETETTÄVÄNÄNNE KUIN KAHLEENNE. Teillä on maailma voitettavana".

Kokoamaan joukkoja kaikkialla.

Toverillisesti,

S.S. JÄRJESTÖN TOIMEENPANEVA KOMITEA.

kautta Henry Askeli, siht.

S. S. Järjestön jäsenille

Useilla paikkakunnilla on osastoissa jo päätetty edustajakokouksen päätöksestä suhtautumisesta sosialistipuolueeseen. Järjestön edustajakokouksen päätökset ovat hyväksyneet jo useat osastot. Järjestöstä on tähän asti keskusvirastoon ilmoittautuneet eroavansa vain Chesterin, Rockportin, Clintonin, Quincyn, Springfieldin, Mass., Wilmington, Del., Baltimore, Md., Bridgeportin ja Canterburyn, Conn., Newportin, N. H., Jersey Cityn ja Newarkin, N. J., Philadelphia, Pa., ja Proctorin, Vt., osastot. Lehdistä näkyy että näitten osastojen lisäksi ovat Gardnerissa, Fitchburgissa, Maynardissa, Ludlowissa ja New Havenissa osastot keskustelleet järjestöstä eroamisesta, mutta eivät ole vielä ilmoittaneet erostaan keskusvirastoon ja pidetään järjestön osastona ja järjestön sääntöjen alaisena niinkauvan kun eivät ole ilmoittaneet erostaan keskusvirastoon.

Toimeenpaneva komitea kehoittaa sellaisilla paikkakunnilla olevia tovereita, joissa vasemmistolaiset ovat jääneet vähemmistöksi, perustamaan uuden S. S. Järjestön osaston ja jatkamaan työtä vasemmistolaiskatsomuksen mukaan. Teidän asianne on oikea, toverit. Taantumuksen voimat, vaikka tilapäisesti ovatkin nyt voitolla, eivät voi kestää kauvan. Kehityksen kulkua eivät mitkään voimat voi estää.

Kaikkialla S. S. Järjestön osastot toimintaan, ja voimakas agitatsionityö käyntiin. Se on tie joka vie voittoon.

Toverillisesti,

S. S. Järjetön toimeenpaneva komitea.

SUOMALAISET VALLANKUMOUSSOTURIT NEUVOSTO-VENÄJÄLLÄ

Viime marraskuun lopulla tuli kaksi vuotta umpeen kuluneeksi siitä, jolloin Valkeasaarelle muodostettiin Suomalainen Pataljoona suomalaisista vallankumoustaistelijoista. Tuon vuosipäivän johdosta kirjoitti seitsemännen armeijan poliittisen osaston lehti "Bojevaja Pravda" m. m. seuraavaa:

Vuonna 1918 muodostettu osasto on koko ajan seisonut etumaisilla taistelulinjoilla suojelemassa Pietaria suomalaisten valkokaartilaisjoukkojen hyökkäyksiltä. Selvästi tajuten vallankumouksellisen velvollisuutensa, ollen aina taisteluvalmiina ja noudattaen vallankumouksellista kuria, on Suomalainen Pataljoona ollut yksi ensimäisistä ja ansainnut proletariaatin tunnustuksen."

Tuollainen tunnustus on työväen Sosialistisessa Neuvostotasavallassa rintamerkki, joka ei koskaan ruostu. Se ei porvarillisen tavan mukaan lyötyjen ristien ja muiten helyjen tavoin kiillä yhden eikä toisen taistelijan rinnassa, mutta se on sittenkin arvokkain, se on näkymättömänäkin huomatuin, vaikka koruton, kuten sen antajakin. Jokainen sen saaja tuntee tyydytystä rinnassaan — ei päällä kuten kapitalistisesta helystä, mutta sisimmässään. Ja jokainen proletaari — vaikka kulkeekin sanomattomana taistelutoveriensa ohitse — on äänettömästi tekevä kuniaa proletariaatin yleisen tunnustuksen ansainneille.

Samanlaisen vallankumouksellisen proletariaatin tunnustuksen ovat rehellisesti ansainneet ne monet suomalaiset toverit, jotka ovat kaatuneet, vertaan vuodattaneet, taistelleet ja kärsineet vallankumoustaistelun muilla rintamaosilla, kuten kuudennen suomalaisen rykmentin monivaiheisilla, kolmatta vuotta jatkuneilla taisteluretkillä, ja missä ikinä suomalainen rehellinen vallankumoussoturi onkaan karskisti ja vaivojaan väistämättä heilutellut kalpaansa lahtarijoukkoja vastaan.

Nämä kolmatta vuotta kestäneet taistelut, olkoonpa kysymys sillä tai tuolla paikalla ja rintamaosalla seisoneista, ovat vaatineet tavattomia ponnistuksia, murtumatonta sitkeyttä, urhoollisuutta ja taisteluintoa niin suomalaisilta kuin venäläisiltäkin taistelijoilta. Sillä koko työväenvallan alue on ollut kapitalistisen mailman yhdistyneitten voimien piiritysalueena ja hyökkäyskohteena. Saarto on synnyttänyt puutetta välttämättömistäkin taisteluja elinvälineistä. Ja se on edellyttänyt taistelijoilta ei ainoastaan kuoleman halveksumisesssa ilmenevää urhoollisuutta, mutta myöskin sammumatonta intoa ja sitkeyttä kestämään puutteiden ja nälän kiduttavaa painostusta. Mutta kaikkea sitä on kestetty — ja kestetään, jos välttämätön tarve vaatii, vieläkin. Tiedämme, että puutteiden kanssa kamppailu on hivuttavampaa, se kysyy rautaisempaa tarmoa, itsetietoisuutta ja luottamusta kuin konsaan hyökkäys avonaisessa taistelussa rohkeasti lahtarijoukkoja vastaan. Mutta tietoisiksi luokkataistelijoiksi kehittyneitten proletaarien tarmo ja viha riistäjäluokkaa, sen ylläpitämää puristusta vastaan on ollut ja tulee olemaan sellainen murtumaton panssari, jota vastaan imperialistien nälkäsortokin on voimattomana kimpoava noiden nälkäherrojen omaan rintaan. Proletariaati on kestävä, sillä sen täytyy kestää. Sillä on valittavana vain voiton ja kuoleman välillä, koska kapitalistisen järjestelmän jatkuminen merkitsee sekin työväelle vain hivuttavaa kukistumista kaikissa kapitalistisissakin maissa yhä yltyvän kurjuuden syleilyyn. Proletariaatti tietää, että sen elämä on taattu ainoastaan sosialistisessa yhteiskunnassa, jossa tuotanto järjestetään työtätekevien joukkojen tarvetta, eikä pääomaruhtinaitten riistoetuja silmällä pitäen.

Taistelumme on ollut raskas, eikä sen paino vieläkään voi nopeasti keventyä, sillä monia vuosia jatkunut sota imperialismia vastaan on saattanut tuotantoelämän rappiolle. Monet taistelijat ovat taistelukentillä sortuneet lahtarikuulien ja lukemattomien rasitusten uhreina. Muutamien sitkeys ja kärsivällisyys on pettänyt, eivät ole voineet seista lujina loppuun asti. Ainoastaan voimakkaimmat ja tietoisimmat ovat kestäneet, vaikka ovatkin kantaneet samaa iestä kuin ne toverit, joiden heikkous on johtanut poistumaan riveistä taistelun vielä jatkuessa ja siten poistumisellaan lisäämään taakkaa taisteluun jäävien harteille. Ja nämä loppuun asti kestäneet ja yhä taistelua jatkavat, ne ovat ritareita, ne ovat luokkansa parhaita. Ne ansaitsevat kansainvälisen proletariaatin jakamattoman tunnustuksen ja ne vievät proletariaatin vapautuksen lopulliseen voittoon. Ja näitä rautaisia taistelijoita on. Niiden rivit vain taajenevat, sillä uusia yhtyy. Voiton aamun sarastus on jo siksi selvä, että se loihtii esille yhä taajempia taistelurivejä, vavistuttaen kapitalismin perusteita maapallon kaikilla äärillä.

Oletko hankkinut Toverille uuden tilauksen tällä viikolla?

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

KANSANVALISTUS JA VALLANKUMOUS

A. Lunasharski.

Tahtoisin nyt, vallankumouksen kolmantena vuosipäivänä, esittää lukijoillemme joitakin numeroita ja tosiasioita eräältä rintamalta, jolla neuvostohallituksen joukot vaikeitten ulkonaisten olojen vuoksi ovat olleet sangen harvalukuiset ja varustukset kovin epätäydelliset, mutta jonka tärkeyttä kukaan ei saata kieltää. Elintarvevaikeuksista ja opettajakunnan vihamielisyydestä huolimatta on näinä kolmena vuonna päästy seuraaviin tuloksiin, vaikkei kommunistisen koulun ohjeimaa vielä olekaan ehditty lopullisesti valmistaa:

1) On selitetty yhtenäiseen työkoulun periaatteita ja varustettu ne täydentävillä huomautuksilla. Nykyään on tämä selostus jo julkaistu miltei kaikilla Europan kielillä. Työkouluja on perustettu ulkomaillakin ja se ei ole yksimielisesti hyväksytty vain kommunistisissa ja proletaarisissa piireissä, vaan se on saavuttanut edistysmielisten opettajainkin suosion. Niinpä on esimerkiksi yleinen saksalainen opettajakokous Münchenissä professori Braunin esitelmän jälkeen tehnyt päätöksen, jossa meidän periaatteemme hyväksytään.

2) Suurin osa opettajistosta on meidän puolellamme. Entiseen opettajayhdistykseen kuului 50,000 jäsentä, kaikki porvarillisen hengen lapsia ja sosialistivallankumouksellisten johdossa. Nykyisessä opettajakunnassa on 300,000 jäsentä, jotka toimivat koulun ja sosialistisen valistustyön palveluksessa. Heidän kokouksessaan oli 50 pros. kommunisteja ja se osoitti hyväksyvänsä uudet toimintamuodot.

3) Mitä opettajain kouluutukseen tulee, järjestettiin entiset opettajaseminaarit toiselle kannalle, opiskelijoitten joukkoa lisättiin moninkertaiseksi ja sen kokoonpano muutettiin kouraantutuvalla tavalla kansanvaltaisemmaksi, perustettiin mallikouluja (Pietariin, Vjatkaan y. m.).

4) Kouluista tehtiin yleisiä ja kaikkien käytettävissä olevia maksuttomia oppilaitoksia sanan laajimmassa merkityksessä s. t. s. valtio ottaa huolekseen oppilaitten varustamisen kaikella, mitä tarvitaan. Luonnollisesti on koululaitos siitä huolimatta vielä puutteellinen, mutta vallankumousaikana ovat ensimäisen asteen koulut lisääntyneet 12,000:een ja oppilasluku 3½ miljoonasta 5 miljoonaan. Toisen asteen koulujen laita on huonompi; niiden lisääminen ei ole ollut mahdollista. Paljon työtä vaaditaan ennenkuin tämä pienporvarillinen koulu on muutettu yhtenäisen työkoulun periaatteita vastaavalle kannalle ja tsaarillisuuden ummehtunut ilma siitä haihtunut. Viime aikoina on tässä suhteessa saatu suuria aikaan.

5) Teknillisen ammattiopetuksen alalla on asiat järjestetty uudelle kannalle käskykirjeitten kautta. Sadattuhannet työmiehet ovat velvolliset ottamaan osaa iltakursseihin, joissa heille annetaan teknillistä ammattiopetusta. On ryhdytty mitä tarmokkaimpiin toimenpiteisiin entisten teollisuus- ja maanviljelyskoulujen ylläpitämiseksi ja laajentamiseksi. Kaikki insinöörit, jotka olivat suorittamaisillaan tutkintonsa, määrättiin erikoisaloille, vieläpä sotapalvelukseenkin. He ja heidän opettajansa joutuivat huomattaviin paikkoihin ja erikoisen valvonnan alle. Heidän huolenaan on korkeampi teknillinen opetus ja lähimmässä tulevaisuudessa saadaan heidän johtamistaan oppilaitoksista suuri joukko uusia insinöörejä, jotka tulevat jossain määrin täyttämään ne aukot, jotka imperialistinen sota ja luokkasota on insinöörikunnan riveihin tehnyt. Ammattiopetuksen johto on läheisessä yhteydessä talousasiain neuvostojen kanssa ja työskentelee heidän suunnitelmiensa mukaan.

6) Korkeakoulujen alalla muodostettiin monipuolinen ja taipuvainen korkeampi oppilaitosmuoto, jonka alempi kerros, työläistiedekunnat, jo on toteutettu käytännössä. Tänä vuonna avaamme me 24 työläistiedekuntaa 1,000 ylioppilaineen. Kuluneena vuonna olemme saaneet tarpeellista kokemusta näitten tiedekuntien käytännöllisessä johdossa. Työläistiedekunnista päästään korkeakouluihin, ammattioppineiden tehtaisiin, jotka suorittavat erikoisaloilta saamiaan tehtäviä. Niiden yläpuolella on kolmas kerros, koulu, joka valmistaa tiedemiehiä ja professoreita.

Me aloitimme korkeakoulujen uudestijärjestelyn opettajakunnan julkisesti saboteeratessa ja melkein koko ylioppilaskunnan vihaamina. Nykyään on huomattava joukko ylioppilaita kommunisteja (Moskovassa yksin 1½ tuhatta). Opiskelevan nuorison joukossa on laajoja kerroksia, jotka suhtautuvat kommunismiin tyydyttävällä s. t. myötämielisellä tavalla. Huonomman osan ylioppilaita ja opettajia on täytynyt lopettaa sabotaasinsa. Tätä sabotaasia ei kuristettu vain pakkotoimenpiteillä, vaan myöskin huomaavaisuudella. Määrättiin opiskelevalle kansaluokalle riittävä elintarveannos ja parannettiin ylioppilaitten yhteiskunnallista toimeentuloa.

7) Mitä sivistyksen levittämiseen tulee, on paitsi kouluja myöskin kirjastoja huomattavasti laajennettu. Ja tämä kirjapainojen huonosta painatuskyvystä huolimatta. Niiltä puuttuu nimittäin paperia. Lukutupien verkko ulottuu yli koko Venäjän. Tuhansittain uusia työväentaloja on perustettu. Vasta viime aikoina olemme täydellä tarmolla ryhtyneet puuhaamaan koko valistustyön yhdistämistä valtiollisen valistustyön kanssa yhden voimakkaan hallinnan alle. Tämä päähallinto on läheisessä suhteessa puoluehallintoon ja sen valvonnan alainen. Sen haltuun joutuu siten maan valtiollinen valistustyö kaikessa laajuudessaan. Sillä kaikki valistustyö on vain kommunistisen valistuksen perustuksena. Mutta kommunistisen valistuksen rinnalla on ihmisten omaksuttava sitä vastaava yleissivistys.

8) Lukutaidon levittämistä pidetään tärkeimpänä tehtäyänämme ja sen mukana onkin työskentely. Miljoonittain aapisia on levitetty väestön keskuuteen ja tietämättömyyden hämärä alkaa jo hälvetä. Punainen laivasto, puna-armeija, Pietari ja monet kuvernementit ovat niinsanoaksemme tappaneet lukutaidottomuuden hirviön. Me olemme nykyään vielä varmempia kuin silloin kun julistimme pyhän sodan lukutaidottomuutta vastaan, siitä, ettei Venäjällä tule 3 tai 5 vuoden kuluttua olemaan montakaan joille aapinen olisi kauhistus.

9) Tieteen alalla on tehty suuria ponnistuksia siedettävien olosuhteiden hankkimiseksi oppineille, jotta entistä tieteellistä koneistoa voitaisiin pitää käynnissä. Tiedemiehet ovat kuitanneet nämä ponnistukset joukolla huomattavia keksintöjä. Viitattakoon vain professori Marrin erinomaiseen selostukseen Venäjän ja armeenialaisgruusilaisten kielten yhtäläisyydestä, prof. Roschdestvenskyn suorittamaan kasvitieteelliseen erittelyyn ja niihin tärkeisiin fysikaalisiin ja lääkeopillisiin keksintöihin, joita on tehty neuvostovallan Pietariin perustamassa laitoksessa Röntgensäteitten ja radiologian tutkimista varten. Mainittu laitos on Europan parhaimpia. Sitäpaitsi on tehty lukuisia muita teknillisiä keksintöjä. Muutamat venäläiset tiedemiehet ovat matkustaneet ulkomaille. He ovat neuvostovallan ystäviä ja solmiavat katkenneita suhteita Europan kanssa.

10) Taiteen alalla on suojeltu menneen ajan muistomerkkejä, hovilinnoja ja museoita ja täydennetty niitä mahdollisuuksien mukaan. On onnistuttu lukuisten retkeilyjen kautta saamaan joukot nauttimaan niiden kauneudesta. Parhaat teatterit, aikaisemman kulttuurin arvokkaimmat perinnöt, ovat säilyneet entisellään ja näytelmätaide on nykyään tyydyttävällä kannalla. Teatterien ovet ovat avoinna köyhälistölle, mikä on ennenkuulumatonta Thalian taiteen suhteen. Sitäpaitsi ovat taiteellista kykyä kehittävät korkeammat oppilaitokset lisääntyneet ja pääsy niihin helpompaa. Kuvaavien taiteitten alalla on opetus muodostunut taideteollisuudeksi, s. t. s. järjestetty elämän tarpeita vastaavalle kannalle. Musiikin alalla pyritään erikoisesti edistämään kuorolaulua. On perustettu erityisiä laitoksia, joissa työväen huomio kiinnitetään joukkoeliintymisen tahdikkuuteen ja voimaan. Meidän tällä alalla tekemämme edistysaskeleet ovat ennen tuntemattomia Europan maissa. Maakuntamuseoitten verkkoa on myös tihennetty ja järjestetty. Sadottain ja tuhansittain taideteoksia on lähetetty maakuntiin tsaarin, ylimystön ja kirkon aarreaitoista. Siten on syntynyt joukko huomattavia museoita (strachanin, Vjatkan y. m.).

11) Proletaarikulttuuri nauttii itsenäisen luovan työn järjestönä sangen tuntuvaa valtioapua, jota nykyään on yhä suurennettu. Sillä tänä vuonna tahdomme edistää sitä vielä tehokkaammin, toivoen, että vallankumouksellisen köyhälistön riveistä ilmaantuu yhä useampia taiteellisia kykyjä.

12) Opettajien ja oppilasten hoito ja muonitus nälkääkärsivän, palelevan paljasjalkaisen väestön keskellä oli luonnollisesti riittämätöntä, ja siitä muodostui sangen vakava este kouluelämän kehitykselle. Samaten vaikeutti välttämättömimpäin havaintovälineitten puute koulutyötä mitä tuntuvimmalla tavalla. Näitä puilla emme voi yhdellä kertaa poistaa, sillä ne johtuvat maan yleisestä ahdinkotilasta. Mutta kansankomissariaatin lausunnon johdosta yleisvenäläisen toimeenpanevan keskuskomitean täysi-istunnossa antoi tämä suurella ääntenenemmistöllä luottamuslauseen kansankomissariaatin valistusasiain osastolle, lupasi sille apuaan ja teki päätöksen, joka tekee sille mahdollisiksi vähitellen päästä kaikista vaikeuksista.

Lopuksi todettakoon, että niissä olosuteissa, jotka nykyään vallitsevat Venäjällä, on työväen hallitus sinnoa, joka olisi voinut saavuttaa sellaisia tuloksia kuin tähänasti on saavutettu. Tämä siitäkin huolimatta, että me taistelemme puolueen ja keskushallinnan pakostakin kaikkein huonommin varustamalla ja luonnostaan perin heikolla rintamanosalla.

Sotilaallisen voiton jälkeen, kun talouselämä saadaan edes jonkinlaiseen järjestykseen, tulee meidän rintamallamme olemaan ensiluokkainen merkitys, jolla Neuvosto-Venäjän parhaat voimat taistelevat. Silloin puskeavat ne nuput, joiden nyt näemme ympärillämme versovan mitä ihanimpaan kukoistukseen. Neuvosto-Venäjästä tulee mallimaa, joka lakkaa jäljettelemästä naapureitaan kaikessa. Sinne saavat kaikkien maiden kommunistit tehdä pyhiinvaellusretkiään.

Missä ovat saavutuksemme?

Teollisuuskapitalistit ovat vapauttaneet työväestön työnteosta. Laskeneet suurimman osan meitä palkkaorjia "lomalle". Siksipä onkin nyt kyllin aikaa luoda silmäyksen taakse ja tarkastaa mitä pysyvästä olemme saavuttaneet taloudellisella sekä poliittisella toiminnallamme.

Suomalaisten keskuudessa on uskovaisten kiihkolla osotettu I. W. W.-liiton saavutuksia lännellä. Mutta ne saavutukset ovat yhdellä pyykäisyllä taasen meiltä viety. Siksi ettemme ole olleet järjestyneitä, ei I. W. W.-liittoon enempää kuin Timber Workersiinkaan, vaan ainoastaan neljän L:n liittoon, tuohon puutavaraparoonien äpärään, työn ja pääoman sopusointuiseen unioon, joka yhden kuukauden ajalla teki kaksi palkanalennus-leikkausta, ensin alentaen palkat $4.75:een ja toisella kertaa $3.60:een.

Ne työalat, joita kontrolleeraa A. F. of L. liittoon kuuluvat uniot, ovat vielä voineet pitää entisen palkkatariffinsa. On tietämätöntä kuinka kauan nekään voivat saavutuksensa pitää, sillä käymässä on järjestelmällinen toiminta, jolla koetetaan lyödä hajalle työväen järjestöt. Kun hajanaiset joukot on lyöty ensin, niin sitten on helpoimi lyödä järjestyneet joukot.

Työttömyyttä koetetaan levittää keinotekoisesti mahdollisimman laajalle. Työväestön nälkää käyttää kapitalisti aseena, jonka avulla työpäivää pidennetään ja palkkoja alennetaan "ennen sotaa vallinneeseen palkkatasoon" elämänkustannuksien pysyessä yhtä korkealla, vieläpä korkeammalla kuin sodan aikana. Tämä merkitsee sitä, että työväestön elämäntasoa tahdotaan laskea yhtä alhaiseksi kuin kiinalaisten kulien elämäntaso on. Sellainen tilanne on amerikalaisen porvarin ihanne-aste työväestölle.

Eräässä kuukausijulkaisussa eräs "effience enginary" polemiseeraa kysymystä: "miten vapauttaa amerikalaisen työväestön teollisuuden palveluksesta", sillä amerikalainen työväestö on kuulemma oppinut saamaan nykyvuosina liian paljon palkkaa. Heitä myöskin on pidetty liian kiireisesti teollisuudessa kiinni, joten he ovat tulleet liika vaativiksi, ja näinollen teitten ja kanavain rakennukset ja maanviljelystyöläiset odottavat amerikalaisia vapaita työläisiä.

Tämä porvarien renki ratkaisee kysymyksen sillä, että muutetaan tehtaat Kiinaan, koska siellä löytyy yllin kyllin halpaa työvoimaa ja raaka-aineita, kuten rautaa y.m. tarvikkeita. Ja koska amerikalainen työväestö on vihamielinen aasialaiselle siirtolaisuudelle, niin pidetään siirtolaisuus laiki entisellään, ja tuodaan valmis rauta ja teräs Yhdysvaltoihin Kiinasta. Näin kansainvälinen kapitalismi aikoisi vapauttaa Yhdysvaltain työväestön kotikiireistä ja valmistaa kanavain y. m. avaustyöt alennetuilla palkoilla.

Näyttää, että he ovat onnistuneetkin aikeissaan, sillä 25 sentin tuntipalkkaisetkin työt menevät kuin "kuumille kiville". Mainittu tuntipalkka tekee $2 päivälle. Maksaa siitä viikon ruoka, joka on $8—$8.25 viikolta. Vieläkö alemmalle tasolle voidaan lyödä järjestymättömät työläiset? Joku nälkiintymisteoretikko voipi sanoa: "lähempänä on vallankumous". Hyvä niinkin! Mutta minne johtaa sellaisen joukon tekemä vallankumous? Saatuaan vatsansa täyteen, ovat he tyydytettyjä. Työväestön täytyy kouluuntua voidakseen yhteisedun mukaan toimia ja se koulu on työväenjärjestöissä. Järjestöt ja järjestyneet joukot pitävät vallankumouksen hedelmät käsissään eikä hajanaiset joukot. Joukkojen keskuudessa täytyy löytyä sellaista ainetta, jolla on selvillä menettelytavat ja päämäärä, johon joukkojen toiminta kohdistetaan, aineksia joita ei horjuta tunne eikä yksilöetukysymykset. Sen tulee omata hyvän luokkamoraalin. Mutta tätä puuttuu vielä tämän